

عنوان مقاله:

اثر بخشی بازی درمانی بر افزایش حافظه کوتاه مدت شنیداری کودکان کم توان ذهنی آموزش پذیر

محل انتشار:

دومین کنگره تازه یافته ها در حوزه خانواده، بهداشت روان، اختلالات، پیشگیری و آموزش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم موسوی نیک - گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران

رحمت اله عظیمی - گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران

سیامک رحمنی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، بررسی اثر بخشی بازی درمانی بر افزایش حافظه کوتاه مدت شنیداری کودکان کم توان ذهنی آموزش پذیر شهرستان تاکستان در سال 97-98 بود. طرح این پژوهش در قالب یک پژوهش نیمه آزمایشی گروه گواه و در چهارچوبیک طرح پیش آزمون و پس آزمون برای دو گروه آزمایش و گواه اجرا شد. بدین منظور، 40 دانش آموز کم توان ذهنی از میان دانش آموزان مدرسه استثنایی امید شهرستان تاکستان (با دامنه سنی هفت تا 10 سال؛ ضریب هوشی 50 تا 75) به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و پس از همتاسازی به دو گروه آزمایش و گواهی صورت تصادفی تقسیم گردیدند. داده ها با استفاده از خرده آزمون ارقام و توالی حرف و عدد و کسره 4 کودکان (حافظه کوتاه مدت) جمع آوری شده و پس از اتمام بازی درمانی از هر دو گروه پس آزمون به عمل آمد و با استفاده از تحلیل کوواریانس با سطح معناداری ($P < 0/05$) تجزیه و تحلیل گردید. نتایج نشان می دهد که بازی درمانی باعث افزایش حافظه شنیداری کودکان کم توان ذهنی آموزش پذیر می شود؛ بنابراین، در برنامه ریزی های آموزشی برای این کودکان می توان از بازی های حرکتی در مدل شنیداری جهت تقویت حافظه کوتاه مدت استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

بازی درمانی، حافظه شنیداری، کودکان کم توان ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038100>

